

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2403/2018
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Аутотранспорт Панчево“ из Панчева, чији је пуномоћник Милош Василије, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/17 од 11.05.2018. године, у седници одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/17 од 11.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/17 од 11.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 295/16 од 13.03.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконит Анекс бр. 1 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. 2/2013-528 од 31.12.2013. године и утврди да исти не производи никакво правно дејство између парничних странака, да се обавезе тужени да тужиоцу изврши обрачун зарада као пре закључења Анекса бр. 1 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. 2/2013-528 од 31.12.2013. године, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 129.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2516/17 од 11.05.2018. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконит Анекс бр. 1 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. 2/2013-528 од 31.12.2013. године. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.04.2014. године. Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса бр. 1 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. 2/2013-528 од 31.12.2013. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај Анекса бр. 1 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. 2/2013-528 од 31.12.2013. године, којим је извршено усклађивање коефицијента радног места запосленог, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић